

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Sunt supuse regimului de organizare, administrare și exploatare următoarele categorii de pajiști:

a) pajiștile proprietate publică și privată a statului și pajiștile comunale și urbane care fac parte din domeniul privat al statului și se află în administrarea consiliilor locale respective;

b) pajiștile în indiviziune care, fie prin lege, fie prin efectul actelor de proprietate sau acordul ulterior al coproprietarilor, se folosesc în comun în cadrul asociațiilor de pășunat constituite de către aceștia;

c) pajiștile situate pe orice fel de terenuri din zonele montane, inclusiv golurile alpine, sau cele situate în zonele inundabile ale râurilor și în Lunca Dunării, care nu intră în categoriile prevăzute la lit. a) și b) și care sunt folosite numai în timpul prielnic pășunatului, aparținând domeniului public al statului;

d) pajiștile proprietate privată a comunelor, orașelor sau, după caz, a municipiilor, aflate în administrarea primăriilor, provenite din fostele izlazuri comunale, pajiști și arabil, care s-au aflat în folosința cooperativelor agricole de producție;

e) pajiștile comunelor, orașelor sau, după caz, a municipiilor, aflate în administrarea primăriilor, provenite din fostele izlazuri comunale, transmise unităților agricole de stat;

f) alte suprafețe de pajiști proprietate privată, declarate de către agricultori Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în anul 2007.

(2) Pajiștile prevăzute la alin. (1) sunt, după caz, proprietate publică sau privată și constituie bunuri de interes național.

(3) Prevederile prezentei legi nu se aplică pajiștilor care urmează să fie împădurite, dacă împădurirea se realizează cu respectarea condițiilor locale de mediu, exceptând plantațiile de brazi de Crăciun și speciile cu creștere rapidă, cultivate pe termen scurt.

Art. 2. – În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

a) *pajiște* – suprafață agricolă de pășuni, fânețe și izlazuri comunale consacrată producției de iarbă și de alte plante furajere erbacee, însămânțate sau naturale, care nu fac parte din sistemul de rotație al culturilor din exploatații de cel puțin 5 ani și care sunt administrate de către agricultori pentru pășunatul animalelor și producerea de furaje, cu respectarea bunelor condiții agricole și de mediu;

b) *iarbă și alte plante furajere erbacee* - toate plantele erbacee care se găsesc în mod natural pe pășuni, fânețe și izlazuri comunale sau sunt incluse în amestecurile specifice pentru însămânțări și supraînsămânțări, din familiile de graminee și de leguminoase utilizate ca furaje în hrana animalelor erbivore, pe baza cărora se calculează producția, valoarea nutrițională a pajiștei și capacitatea de pășunat;

c) *fâneată* – suprafață agricolă care, conform practicii agricole locale, este recunoscută ca fiind destinată recoltării de furaje pentru animale. Pajiștile pot avea în decursul aceluiași an utilizare mixtă, pășune, fân și fân însilozat.

Art. 3. – (1) România menține și se asigură că suprafețele declarate ca pajiști la 1 ianuarie 2007 sunt în continuare utilizate pentru creșterea animalelor și producerea de furaje.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autoritatea competentă pentru menținerea, întreținerea și utilizarea pajiștilor.

Art. 4. – Strategia de organizare tehnică, îndrumare și controlul a administrării și exploatarei pajiștilor se stabilește prin norme metodologice care sunt aprobate prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului administrației și internelor.

Art. 5. – (1) Pajiștile prevăzute la art. 1 lit. a) și c) nu se vor înstrăina, împărți, nu pot fi grevate de niciun drept real sau personal și nu li se va schimba categoria de folosință.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) terenurile ocupate cu pajiști care, prin degradare sau poluare, și-au pierdut total sau parțial capacitatea de producție.

(3) Pajiștile prevăzute la alin. (2) vor fi constituite în perimetrul de ameliorare de interes național, pe care se vor executa lucrări de repunere în valoare și amenajare, corespunzător reglementărilor legale în vigoare, fără schimbarea proprietarului.

Art. 6. – (1) Pajiștile împădurite pot fi readuse în circuitul pastoral, la propunerea camerelor agricole zonale și cu aprobarea camerelor agricole județene, pe baza unor studii de transformare și a unor programe de îmbunătățire și exploatare a acestora, întocmite de unitățile de specialitate autorizate, sau prin realocarea unor suprafețe echivalente de pajiști.

(2) Pajiștile cu jnepenișuri de limită nu fac obiectul studiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Recoltarea masei lemnoase de pe aceste terenuri se face cu respectarea normelor tehnice silvice de exploatare.

CAPITOLUL II

Pajiștile comunale și urbane

Art. 7. – Pajiștile comunale și urbane sunt acele pajiști care sunt proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, dobândite prin contracte de vânzare-cumpărare, prin donație, prin răscumpărare, prin legi de împrumut și cu ocazia comasării.

Art. 8. – (1) Pajiștile comunale și urbane se folosesc exclusiv pentru pășunat, fânețe și pentru cultivarea plantelor erbacee specifice zonei, în vederea obținerii de masă verde, fân sau semințe.

(2) Activitățile care se desfășoară pe pajiști sunt numai acelea pentru creșterea potențialului de producție a solului și se pot realiza perdele de protecție, construcții zoopastorale, surse de apă potabilă, regularizare a cursurilor de apă, lucrări de îmbunătățiri funciare și proiecte, având ca obiect de investiții producerea și utilizarea energiei regenerabile.

Art. 9. – (1) Modul de folosire și exploatare a pajiștilor comunale și urbane se stabilește prin amenajamente pastorale sau silvo-pastorale întocmite, după caz, de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau Ministerul Mediului și Pădurilor.

(2) În termen de 15 zile de la primirea amenajamentului, consiliile locale îl pot contesta la camera agricolă județeană sau la direcția silvică județeană, după caz.

(3) Costurile pentru realizarea amenajamentului se suportă de asociațiile crescătorilor de animale care folosesc pajiștea prin contract.

Art. 10. – Amenajamentul pajiștilor comunale și urbane va cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea, suprafața, vecinii și hotarele pajiștei;
- b) actele doveditoare ale dreptului de proprietate, precum și planul cadastral;
- c) descrierea situației geografice și topografice a pajiștei;
- d) descrierea solului și a florei;
- e) calitatea pajiștei;
- f) determinarea părților din pajiște care sunt oprite de la pășunat;

- g) modurile de folosire anterioară a pajiștei, numărul și speciile de animale ce au pășunat în trecut;
- h) capacitatea de pășunat a pajiștei;
- i) delimitarea drumurilor și a potecilor;
- j) localizarea adăposturilor pentru animale și îngrijitori;
- k) parcelarea pășunatului pe secțiuni pentru diferite specii de animale;
- l) lucrările de îngrijire și îmbunătățiri anuale ale pajiștilor;
- m) culturile de plante de întreținere ce urmează a se înființa pe pajiște;
- n) orice alte elemente necesare punerii în valoare și exploatații raționale a pajiștei.

Art. 11. – Înființarea de culturi pe pajiștile comunale și urbane, în afara celor prevăzute în amenajament, este interzisă.

Art. 12. – (1) Unitatea administrativ-teritorială locală poate, cu avizul camerei agricole județene și al asociațiilor locale ale crescătorilor de animale, să înstrăineze porțiuni dintr-o pajiște, numai în cazuri de necesități de interes public, local sau național, în condițiile legislației în vigoare.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale locale pot, cu avizul camerei agricole județene și al asociațiilor locale ale crescătorilor de animale, să înstrăineze o pajiște total sau în parte, numai unei alte comune care nu deține pajiște, numai în scopul cumpărării, situată la o distanță mai mică de aceasta.

Art. 13. – (1) În situația în care o pajiște sau o porțiune dintr-o pajiște, prin actele doveditoare ale dreptului de proprietate a fost destinată unui sat sau unor sate ce compun comuna, și dacă un sat trece de la o comună la alta, se transmite în proprietatea comunei la care trece satul și suprafața de pajiște, cu activul și pasivul din contabilitate.

(2) În situația în care pajiștea este destinată mai multor sate, dreptul fiecăruia se calculează proporțional cu numărul familiilor îndreptățite la folosința acesteia pentru pășunatul animalelor proprii.

Art. 14. – (1) Administrația publică locală are dreptul și capacitatea efectivă de a soluționa și de a gestiona pajiștile, proprietate publică și privată a localității, în interesul colectivității locale pe care o reprezintă, pe criterii obiective și nediscriminatorii, în condițiile legii.

(2) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, are obligația de a organiza serviciul public pentru menținerea, întreținerea și utilizarea pajiștilor aflate în domeniul public și privat al unităților administrativ-teritoriale, potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Serviciul public pentru menținerea, întreținerea și utilizarea pajiștilor se înființează cu respectarea prevederilor legislației Comunității Europene și naționale și a particularităților economice și sociale ale unităților administrativ-teritoriale.

Art. 15. – (1) Pentru punerea în valoare și folosirea optimă a pajiștilor, consiliile locale, în baza cererilor organizațiilor și asociațiilor locale ale crescătorilor de animale, legal constituite, scot la licitație concesionarea suprafețelor de pajiști, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru o perioadă de minimum 10 ani și o încărcătură optimă de animale pe hectar, dar nu mai mică de 0,3 UVM/ha. În cazul în care organizația sau asociația locală a crescătorilor de animale nu asigură o încărcătură minimă de 0,3 UVM/ha de pajiște, suprafața prevăzută în contractul de concesiune se diminuează proporțional cu efectivele deținute.

(2) În cazul în care există o singură asociație locală de creștere a animalelor pe raza unității administrativ-teritoriale, aceasta beneficiază de dreptul de concesionare prin atribuire directă.

(3) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească utilizatorii de pajiști prevăzuți la alin. (1), care vor încheia contracte de concesiune se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Consiliile locale ale comunelor, orașelor și respectiv ale municipiilor trebuie să inițieze procedura de concesionare până la data de 1 februarie a fiecărui an.

(5) Lucrările de întreținere a pajiștilor comunale și urbane, precum și a utilităților zoopastorale se vor efectua de crescătorii de animale care

le folosesc. Condițiile și nivelul acestor lucrări vor fi cuprinse în contractul de concesiune.

Art. 16. – (1) În cazul în care organizația sau asociația vinde animalele, redevența prevăzută în contractul de concesiune se plătește pe întregul an, cu dreptul de a fi înlocuite cu alte animale din aceeași specie.

(2) În caz de moarte a animalelor, redevența se va încasa numai pentru timpul cât animalele au pășunat.

Art. 17. – Resursele financiare rezultate din administrarea pajiștilor, proprietate publică sau privată a comunelor și a orașelor, se administrează și se utilizează exclusiv pentru îndeplinirea competențelor și atribuțiilor care le revin pentru administrarea, organizarea și întreținerea acestora, în condițiile legii.

Art. 18. – Paza animalelor pe pajiștile comunale și urbane se face de către paznici angajați și plătiți de organizația sau asociația crescătorilor de animale concesionare.

CAPITOLUL III Pajiști în indiviziune

Art. 19. – Pajiștile în indiviziune, constituite fie prin legi de împroprietărire, fie ca efect al actelor de proprietate sau cu acordul coproprietarilor, sunt terenuri cu caracter de bun obștesc dintr-o comună sau mai multe comune și se folosesc în comun ca pășune, ca fâneață sau pentru cultivarea plantelor de nutreț în cadrul asociațiilor de pășunat, de către aceștia.

Art. 20. – Schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor se face cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, autoritatea competentă pentru menținerea terenurilor destinate pășunilor permanente în România.

Art. 21. – Modul de folosire și exploatare a pajiștilor în indiviziune se stabilește prin amenajamente pastorale și silvo-pastorale întocmite, după caz, de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau de

Ministerul Mediului și Pădurilor, în conformitate cu prevederile art. 10 și 11.

Art. 22. – Pentru punerea în valoare a pajiștilor aflate în indiviziune, coproprietarii se pot organiza în asociații speciale de pășunat, în vederea administrării intereselor comune.

Art. 23. – Dacă perimetrul unei unități administrativ-teritoriale locale cuprinde atât pajiște comunală și urbană, cât și pajiște în indiviziune, se va putea constitui o singură asociație de pășunat, la care comuna este membră cu drepturi proporționale cu suprafața pășunii comunale și urbane.

Art. 24. – Modul de înființare, organizare și funcționare a asociațiilor de pășunat prevăzute la art. 22 și 23 este stabilit prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, conform prevederilor legislației din domeniu în vigoare.

CAPITOLUL IV

Pajiști de munte și de baltă

Art. 25. – (1) Pajiștile de munte și de baltă sunt: golurile de munți pășunabile, pășunile situate în regiunea montană, pădurile pășunabile și pășunile împădurite, precum și cele situate în zonele inundabile ale râurilor și în Lunca Dunării și aparțin domeniului public al statului.

(2) Pajiștile prevăzute la alin. (1) vor fi atribuite în concesiune crescătorilor de animale, persoane fizice și persoane juridice, organizațiilor sau asociațiilor locale ale crescătorilor de animale legal constituite, pentru instalarea de turme sau cirezi de animale în timpul prielnic pășunatului.

Art. 26. – Fac excepție de la prevederile art. 25 pajiștile de munte și baltă aflate în proprietatea unităților administrativ-teritoriale locale și a asociațiilor de pășunat.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 27. – Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea administrativă, contravențională, civilă sau penală, după caz.

Art. 28. – (1) Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) schimbarea destinației suprafeței de pajiște în alte categorii de folosință fără aprobările legale în vigoare;

b) utilizarea în alte scopuri a subvențiilor acordate pentru lucrări privind îmbunătățirea și întreținerea pajiștilor;

c) exploatarea lemnului de pe pajiștile împădurite fără obținerea studiilor de transformare.

(2) Infracțiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc cu închisoare de la două luni la 2 ani.

Art. 29. – (1) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) pășunatul neautorizat sau introducerea animalelor pe pajiști în afara perioadei stabilite pentru pășunat;

b) împiedicarea sau întârzierea lucrărilor prevăzute în amenajamente pastorale și planuri de exploatare;

c) introducerea pe pajiști a unor specii de animale, altele decât cele stabilite prin amenajamentele pastorale și planuri de exploatare;

d) neîndeplinirea de către deținătorii sau utilizatorii de pajiști a obligațiilor prevăzute în contract;

e) circulația pe pajiști cu orice mijloace de transport, inclusiv cu atelajele, care cauzează deteriorarea acestora;

f) introducerea animalelor pe pajiști fără a deține contract;

g) darea în folosință a pajiștei, fie pentru pășunat, fie pentru obținerea de producții de culturi furajere, persoanelor care nu sunt îndreptățite.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 250 lei la 500 lei, faptele prevăzute la lit. e) și g);

b) cu amendă de la 500 lei la 1.000, lei faptele prevăzute la lit. b)-d);

c) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei, faptele prevăzute la lit. a) și f).

Art. 30. – Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite de consiliul local, de camerele agricole și de instituția prefectului.

Art. 31. – Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

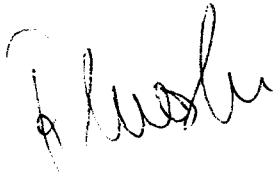
Art. 32. – Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi se aprobă prin hotărârea a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare.

Art. 33. – La data intrării în vigoare a prezentei legi art. 17-22, art. 41 lit. e) și g), art. 42 alin. (1) lit. j) și k) din Legea zootehniei nr. 72/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

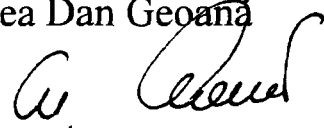
PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Roberta Alma Anastase

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Mircea Dan Geoană

București, 15 noiembrie 2011
Nr. 214